

Milý charakterní pes, který umí vystrčit růžky

Malý knírač

Čím menší je, tím větší má sebevědomí. Malí knírači bývají vcelku po právu pokládáni za prud'asy, kteří nestáhnou ocas ani tváří v tvář mnohonásobně větším protějškům. To neznamena, že by měli sklon ke rvačkám, spíš k provokacím. Důslednou výchovou to však lze dostat pod kontrolu.

A to bychom měli, protože nevychovaný malý knírač své rodině velmi rychle přeroste přes hlavu. Naproti tomu pokud je dobře vychovaný, přináší radost dlouhá léta a stává se z něj ten nejpříjemnější člen rodiny, jakého si lze představit.

Milý charakterní pes, který umí vystrčit růžky

Malí knírači jsou mimořádně oblíbení rodinní psi. Mnoho přátel mají ve své vlasti, v Německu, ale stále více si jich cení i v cizině. Při pohledu na tyto malé silné psy se nechce věřit, že jejich jméno bývalo vyslovováno jedním dechem s opičím pinčem. Dříve doprovázeli vznešené dámy z řad aristokracie, byli ale populární také v koňských stájích a u vozků, kteří je používali k chytání myši a krys. Teprve v roce 1899 byli malý knírač a opičí pinč poprvé předvedeni na výstavě v oddělených třídách. Kulaté hlavy a krátké nosy náhle začaly být u kníračů považovány za nežádoucí. Malý knírač se měl stát miniaturou většího standardního knírače.

Podatřená zmenšenina

Cíle se podařilo dosáhnout. Dnes jsou malí knírači skutečně zmenšeným vydá-

Plemeno není náročné na péči, musí se jen pravidelně trimovat

ním takzvaného standardního čili středního knírače. Navzdory malé velikosti, která byla redukována na průměrnou kohoutkovou výšku 30 až 35 centimetrů, a hmotnost 4,5 až 7 kg, se vlastnosti malého knírače velmi podobají vlastnostem velkých plemen. Zároveň se však s nimi pojí určité charakterové rysy, které jsou typické pro malé knírače.

Pestrost barev malých kníračů je širší než u větších rázů: mohou být ve zbarvení černém, pepř a sůl, černostříbřitém a bílém. V zemi původu Německu, za rok spatří světlo světa v průměru 470 černých štěňat, 250 ve zbarvení pepř a sůl, 530 černostříbřitých a 90 bílých malých kníračů. Černí a černostříbřítí tedy ligu nejmenších kníračů vedou. Varieta pepř a sůl je zastoupena méně

Malý knírač potřebuje sebevědomého a aktivního majitele

Milý charakterní pes, který umí vystrčit růžky

Bílí malí knírači jsou vzácnější než jiné barvy

často a bílí psi jsou relativně vzácní, ale jejich příznivci na ně nedají dopustit. Obliba jednotlivých rázů je podobná i u nás.

Malé knírače nelze označit za skutečné trpaslíky. Vždyť jejich velikost je ve většině případů naprosto dostačující k tomu, aby nijak nezaostávali za schopnostmi středních kníračů. A co se týče kvality rodinných psů, malí dokonce vedou. Malého knírače můžete docela dobře vlastnit, i když nemáte k dispozici velký dům se zahradou. Tento pes dychtí po zábavě, a pokud se mu dostane jeho pravidelných procházek a pestré škály aktivit, cítí se dobře i v bytě.

Vznik nejmenšího knírače

Milovníci kníračů se z existence malého knírače mohou těšit přibližně 100 let.

Tehdy zahájil svou kariéru malý knírač z oblasti Frankfurtu a byl položen základní kámen chovu malého knírače. Zpočátku byl ještě oficiálně označován jako drsnosrstý trpasličí pinč.

Chovatelé nové variety stáli před skuteč-

Špatně vychovaný malý knírač se snadno může stát domácím tyranem

nou výzvou. Nebyl to zrovna lehký úkol vytvořit z různých forem, velikostí a typů, ze změní tvrdých, měkkých i hedvábných struktur srsti malého psa, který by exteriérem a povahovými vlastnostmi plně odpovídal svým větším bratrům.

Klub v zemi původu

Info: Malý knírač je v rámci Německa zastupován prostřednictvím Pinscher-Schnauzer Club e.V. V rámci VDH to je jediný chovatelský klub pro pinče a knírače. Vlastní a vydává plemennou knihu a je normotvorný pro mezinárodní kynologické organizace. Skládá se z 16 zemských organizací, 200 místních organizací a má celkem 13 tisíc členů.

Klub chovatelů kníračů v České republice, Kontaktní adresa: MVDr. Petr Pavelek, T. Novákové 30, 621 00 Brno, www.volny.cz/kchk

Chytrý a neohrožený

Malý knírač je komik a šašek, který si zástupy svých příznivců nezáskal jen tak pro nic za nic. Právem mu bývá připisována chytrost a neohroženost. Není třeba se pošklebovat nad tím, že znalci plemene svůj malý poklad označují za pozorného hlídačeho psa. Na velikosti přece tak

Kdo to tady na nás vystrkuje bradu?

moc nezáleží, dobrého hlídače dělají především sebevědomí a přesvědčivé vystupování. Obojí může malý knírač nabídnout v míře vrchovatě.

Dalšími znaky plemene jsou vytrvalost a podnikavost. Nejmenší knírači bývají většinou dobře naložení, mívají rádi procházky a neodmítnou ani návštěvu cvičiště agility. Naopak: zdolávání překážky, a to v pořádné rychlosti, je přesně podle gusta těchto malých kompaktních chlapičků. Také zkoušky pro malé psy pro ně

Milý charakterní pes, který umí vystrčit růžky

Všechny čtyři barevné rázy najednou

představují ideální a zábavný program. Společný výcvik navíc podporuje schopnost komunikace mezi lidmi a psy a zlepšuje poslušnost zvířat.

Čilý a pohyblivý

Když budeme pozorně sledovat elasticitou, elegantní a prostornou chůzi malého kníračce, nebudeme mít pochyb o tom, že je schopen velkých výkonů. Hrudní končetiny sahající daleko dopředu s pověstným vydatným posunem pánevních končetin zaručují živý, esteticky působící pohyb. Hřbet, vazy a klouby jsou vysloveně pevné, což činí nepravděpodobným opotřebení v důsledku zatěžování.

Všechno však malý knírač přece jen nezvládne. Třeba jako průvodci jezdců na koních jsou malí knírači vhodní jen omezeně. Kdo vyráží jen na kratší vyjížďky a rád by se na nich nechal provázet veselým pejskem, ten je na správné adrese. Pokud však ve svém volném čase plánujete mnohahodinové vyjížďky, bylo by rozumnější pořídit si větší plemeno, které vydrží déle běžet. Ani to se však nedá zevšeobecňovat. Existují i malí knírači schopní špičkových fyzických výkonů.

Maska korunuje celek

Kromě zdraví a pevnosti povah má samozřejmě svou váhu také vnější vzhled. Dosáhnout optimálního rozložení barev

patří k cílům mnoha chovatelů, kteří se zaslíbili malému kníračci.

Psi ve zbarvení pepř a sůl jsou skutečně krásní teprve tehdy, když mají střední odstín s rovnoměrně rozděleným, dobře pigmentovaným pepřováním a šedou podsadou. Barevná škála může sahát od tmavě ocelově šedé až ke stříbrošedé. Ale ani to ještě není všechno: celek korunuje a podtrhává tmavá maska, která se má harmonicky začlenit do celkové souhry barev. Naproti tomu výrazně světlé od-

znaky na hlavě, hrudi a končetinách jsou absolutně nežádoucí.

Také černostříbřité zbarvení klade vysoké nároky: cílem chovatelů je černá krycí srst s černou podsadou, přičemž nad očima psa září bílé odznaky stejně jako na lících, vousu a hrdle. Přední stranu hrudi zdobí dva rozdělené trojúhelníky a také na hrudních končetinách, na tlapkách a na vnitřní stranách pánevních končetin a na zadku je bílá. Čelo, šíje a vnější strana uší musí být vždy černé.

Huňaté obočí a bohatý vous jsou charakteristikami plemene

Milý charakterní pes, který umí vystrčit růžky

Malí knírači jsou pro každou legraci a vynikají hravostí

Malý, větší, největší

Mnoho milovníků malých kníračů se na velikost nijak nefixuje. Nezřídka vidíme nejmenšího z rodiny kníračů, jak si sebevědomě vykračuje vedle až 50 centimetrů měřícího středního knírače. Vyloučená není ani kombinace s velkým kníračem. A pokud si někdo pořídí najednou dokonce všechny tři velikosti, může se spolehnout, že bude budit rozruch, kdekoli se objeví.

Za existenci knírače děkujeme v neposlední řadě chovateli Maxi Hartensteini, který v 80. letech 19. století dal rámeček chovu původního selského psa vyskytujícího se převážně v jižním Německu. Pozornost se soustředila především na dosažení mohutného vousu, huňatého obočí a čistě černé barvy. V průběhu času byla vylepšována textura

srsti, rozšiřována škála barev a zdokonalována úprava, ale přesto tento vousatý kumpán ani dnes neztratil nic ze své původnosti. Péče o něj je skutečně jednoduchá: pokud se pravidelně trimuje, žádná velká další péče už není nutná.

Není to pes pro každého

Stejně jako malý knírač, i robustní a učenlivý „středák“ potřebuje sebevědomého a aktivního majitele. Při výchově nesmí převládnout tvrdost, důslednost je ovšem namístě, pokud máme uspokojivě zvládnout rázný charakter toto neohroženého psa. Ovšem přílišná přísnost, stejně jako přílišná poddajnost, jsou pro knírače hotovou pohromou. Kdo chce mít ze svého psa skutečnou radost, musí najít zlatou střední cestu.

Velký knírač je největší zástupce rodiny

kníračů. Pochází z bavorských selských a řeznických psů. Na jeho vzniku se údajně podílely dogy, pudlové a knírači. Je to temperamentní prudaš, který zároveň ví, co to jsou klid a rozvážnost, má příjemný charakter a nepostrádá obranářský instinkt. Je oblíben u policie i u organizací zabývajících se odhalováním výbušnin. V kompetentních rukou z něj lze vycvičit spolehlivého služebního psa. Kromě toho má také velmi rád děti, a tak roste jeho obliba coby rodinného psa. I tuto úlohu zvládá s bravurou sobě vlastní.

G. M.

Nejmenší knírači bývají většinou dobře naložení

Standard krátce:

ZEMĚ PŮVODU: Německo

POUŽITÍ: Domácí a doprovodný pes

KLASIFIKACE: Skupina 2

(pinčové a knírači, molosové, švýcarští salašníčtí psi a jiná plemena), sekce 1 (pinčové a knírači, bez zkoušky z výkonu)

CELKOVÝ VZHLED: Malý, silný, spíše robustní než štíhlý, drsnosrstý, elegantní, zmenšenina středního knírače

POVAHA: Chytrá, neohrožená, vytrvalá, ostražitá

POUŽITÍ: Domácí a hlídací pes, průvodce

VELIKOST: Kohoutková výška 30 až 35 centimetrů

SRST: Drátovitá, tvrdá a hustá

ZBARVENÍ: Černé, pepř a sůl, černostříbřitě a bílé

CHŮZE: Elastická, elegantní, obratná, volná, prostorná